

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 29/9/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 208: Đừng xem Phật Bồ Tát thành thần để bái lạy

Hình tượng Phật Bồ Tát là biểu pháp, khơi dậy Phật tánh của mỗi chúng ta, hay chính là khơi dậy Phật trong tự tánh của mỗi chúng sanh. Chúng ta phải làm theo những gì Phật Bồ Tát đã chỉ dạy. Nếu làm đúng tiêu chuẩn của Phật Bồ Tát thì chúng ta là Phật Bồ Tát. Nếu không làm đúng tiêu chuẩn của Phật Bồ Tát mà coi các Ngài là thần minh để bái lạy, cầu gia hộ, ban phước thì đây là mê tín. Chúng ta bấy lâu nay vẫn mập mờ giữa hai khái niệm thế nào mê tín và thế nào là chánh tín?

Vì sao chúng ta gọi Thích Ca Mâu Ni Phật là bốn sư? Bốn sư nghĩa là vị thầy gốc, thầy ban đầu, thầy khai sáng cho tất cả chúng sanh. Thích Ca Mâu Ni Phật được coi là “*Thầy của trời người, là cha lành chung bốn loại*”. Bốn loại gồm thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, noãn sanh. Loãng quăng, sâu hóa bướm đều là loài hóa sanh. Quan hệ của chúng ta đối với Phật là quan hệ thầy trò chứ không phải là quan hệ giữa thần minh và một chúng sanh. Lời chỉ dạy này của Hòa Thượng khiến chúng ta phải phản tỉnh.

Tuy nhiên, nhiều người lại xem Phật Bồ Tát là thần minh để bái lạy, cầu cúng van xin, nịnh hót. Đây là việc làm mê tín, xuất phát từ sự a dua theo những người khác. Người khác làm thì họ làm theo, đặc biệt họ a dua theo mấy vị thầy cúng, bày vẽ ra những trò quỷ quái để mai mỉa chúng sanh. Mục đích của những trò ma mị đó là để thu lợi. Trong thời buổi 4.0 này thì Ma quỷ cũng 4.0. Chúng không lấy lợi trước mắt, không lấy tiền vì lấy tiền là việc nhỏ, dễ bị lộ. Chúng lấy thân tâm, lấy linh hồn của chúng ta, biến chúng ta trở thành đồ chúng của Ma.

Có một vị thầy thuốc với y thuật cao minh nhưng nhiều điều thầy nói thì lạ kỳ, không khác gì phim kiếm hiệp. Thầy bảo ngày nào thầy cũng đi bắt yêu ma quỷ quái khắp nơi. Nếu đến đây quậy phá thì sẽ cho 500 thiên binh vây bắt. Thầy thu phục Ma làm đồ chúng, cho nên những vị Ma này phải làm tùy tùng cho Thầy. Trong thế giới tà pháp, đáng sợ như vậy! Tuy nhiên, hằng ngày, bản thân vị này cũng chưa vượt qua được tập khí phiền não, trong tâm tràn đầy sự sân giận nên đó không phải là nơi Phật đạo. Người con trai lớn của thầy trên 30 tuổi rồi mà như một đứa trẻ ngỗ nghịch ngỗ nghịch còn vợ thầy thì chết khi còn rất trẻ lúc người con trai mới sinh. Đây là quả báo nhãn tiền nhưng thầy vẫn không nhận ra. Thầy đã lớn tuổi nên khi nói chuyện, tôi luôn cung kính, chân thành, mong thầy có thể cảm nhận được.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh điển, Phật nhiều lần nhắc lại rằng: “Thân người khó được, Phật pháp khó được nghe”. Đã được thân người nghe được Phật pháp thì liền có thể thoát được sanh tử, liền có cơ hội siêu vượt sáu cõi luân hồi. Nếu bạn không được nghe Phật pháp thì cơ hội này làm sao mà có được?”** Nếu nghe Phật pháp, thân này dầu có mất đi, 20 năm sau vẫn là hảo hán, vẫn là quang minh chánh đại, rồi Phật Bồ Tát sẽ đến dìu dắt con người quang minh chánh đại đó để họ tiếp tục sứ mạng phục vụ chúng sanh. Nếu có Phật pháp mà rời xa Phật pháp, không tin vào Phật pháp nhưng tin vào tà pháp thì 20 năm sau không phải là hảo hán đâu, có thể nhiều kiếp sau vẫn chưa có lại được thân người!

Hòa Thượng nói: **“Cho nên nghe được Phật pháp rồi, nhất định phải hiểu rõ nghĩa thú, chỗ tốt cùng, chỗ đi về sau cùng của Phật pháp là gì, vậy thì chúng ta mới chân thật đạt được lợi ích.”** Phật pháp ở bất kỳ thời đại nào cũng hòa mình vào thời đại, chỉ mang lại lợi ích cho chúng sanh, chẳng có một sự chống trái, một sự trái nghịch nào. Học pháp là tu hành ở nơi tự thân còn hành pháp, đối nhân xử thế thì chỉ có lợi ích chúng sanh, chỉ có lợi ích quốc gia, lợi ích cho cộng đồng. Người theo Ma đạo, ngập tràn tham sân si, tự tư tự lợi, ham hố cho riêng mình hay xây dựng bá đồ cá nhân mới làm sai, mới có hại. Còn nếu chỉ là hy sinh phụng hiến thì không thể sai.

Có nhiều người cho rằng chúng ta đi làm các việc lợi ích chúng sanh, làm vườn rau, lò đậu phụ phục vụ chúng sanh như thế này là xen tạp, là bề ngoài hình thức, thậm chí cho rằng đó là tà đạo. Họ chẳng hiểu thế nào là tà đạo? Những việc gì mang lại lợi ích cho chúng sanh, khiến chúng sanh không tốn một xu, hoàn toàn vô điều kiện mà họ lại cho là tà đạo. Họ không biết rằng lời nói này của họ sẽ mang một nhân quả đáng sợ. Hôm qua, Lễ Tri ân Cha Mẹ và Vợ Chồng đã diễn ra tại nhà hát đẹp nhất thành phố Đà Nẵng, mọi người đến hưởng niềm vui mà chẳng tốn một xu nào cả. Chúng ta đã làm việc như thế nhiều năm rồi. Cuối cùng họ nói sao? **“Tốt thì tốt nhưng tôi chẳng thêm tham dự, chẳng thêm cái tốt này”.** Ai từng tham dự một lần thì họ sẽ cảm nhận được từ trường và phải thốt lên rằng sao lại tuyệt vời thế này và hối hận vì đã tin một cách mù quáng.

Người ta tin theo những người lúc thì tu theo phái này, lúc tu theo phái khác, đi du lịch khắp nước, ở khách sạn ba sao, năm sao, tốn rất nhiều tiền. Còn các việc hành hiếu đối với Cha mẹ, lời nhắc nhở về sự kính trọng, phụng sự đối với tổ quốc, nghĩa vụ đối với tổ quốc, cộng đồng và xã hội thì họ lại không tin, không làm. Tiết mục văn nghệ tại Lễ Tri Ân Cha Mẹ và Vợ Chồng vô cùng cảm xúc, bài đầu tiên là tri ân tổ quốc, bài thứ hai là tri ân cha mẹ với bài hát **“Bông hồng cài áo”**. Bài hát này lại được vang lên tại thời điểm các người con đang tri ân cha mẹ mình trên sân khấu. Bài hát đã lột tả được cảm xúc của người con đối với cha mẹ mình. Cho nên mọi sự mọi việc trên thế gian này, chúng ta phải hiểu được nghĩa thú của nó, hiểu rõ được ý nghĩa chân thật, cái đích đến là gì? Mọi sự mọi việc chúng ta làm phải rõ ràng như vậy! Tà đạo làm sao làm có thể nét đến như vậy, cảm động đến như vậy?

Hòa Thượng nói: ***“Trong xã hội hiện tại, tuyệt đại đa số người ta đều không hiểu Phật pháp. Người ta chỉ đem Phật Bồ Tát xem thành thần mình để bái lạy, cầu Phật Bồ Tát bảo hộ. Bảo hộ điều gì? Bảo hộ cho họ thăng quan phát tài, khỏe mạnh sống lâu, tai qua nạn khỏi. Đây là mê tín, Phật pháp không có những thứ này!”*** Phật pháp chính là giáo dục. Theo Hòa Thượng chỉ dạy thì trong từ *“Phật giáo”*, *“Phật”* chính là Phật đà, một người có tư cách, hành vi, ý niệm đều là mô phạm cho chúng sanh. *“Giáo”* là giáo dục, giáo dục con người trở thành người có tư cách, hành vi và ý niệm mô phạm cho chúng sanh.

Giáo dục một con người trở thành một người tốt nhất, hoàn thiện nhất, chân thật lợi ích chúng sanh được tốt nhất chứ không phải trở thành một người để người khác phục vụ mình. Nếu để người khác phục vụ mình thì chẳng khác nào, miệng khuyên người khác bỏ thí còn mình thì vào túi càng nhiều càng tốt. Vậy thì sai rồi, làm gì có chuyện bảo người khác làm còn mình thì không làm! Tuy vậy, việc này ở thế gian đang rất tràn lan. Bảo người khác bỏ thí nhưng họ thì không làm hoặc có làm thì làm cho để coi. Nhận vào thì quá nhiều, cho đi lại quá ít thì đó không phải là bỏ thí.

Cho nên, chúng ta phải tư duy về lời Hòa Thượng chỉ dạy rằng: *“Tuyệt đại đa số người ta đều không hiểu Phật pháp”*. Nếu chúng ta hiểu Phật pháp thì phải thật làm, nhưng chúng ta có thật làm không? Cách làm của chúng ta cho thấy chúng ta chưa hiểu Phật pháp! Cũng vậy, chúng ta nói mình tin Phật, vậy thì có tin thật không? Tin Phật thì phải nhớ đến Phật, chỉ làm theo lời Phật dạy. Còn chúng ta khi làm vẫn sợ được, sợ mất, sợ hơn, sợ thua, sợ tốt sợ xấu, sợ lời sợ lỗ. Bởi vì không tin nên mới có tâm cảnh này. Có người phát tâm cúng dường cho các nơi nhưng thay vì họ nói là họ làm thì họ lại nói là tôi cúng dường. Mặc dù tôi chẳng biết họ là ai, họ cũng chẳng nói gì với tôi cả nhưng họ lại để phần tặng quà đó là thầy của mình làm. Cho nên, nếu ông thầy này nghe người ta tán thán mà nở mũi thì ông thầy này phải chịu, coi như đã hưởng hết rồi, hưởng dương đức rồi, còn họ thì âm thầm hưởng âm đức.

Có những người học Phật lâu năm nhưng vẫn xem Phật, Bồ Tát là thần minh, làm gì cũng cầu các Ngài gia hộ cho việc của họ được thành công tốt đẹp. Họ không biết rằng muốn được như vậy thì mọi việc phải được khơi dậy từ tâm chân thành, phải quán chiếu lại cả quy trình kể từ lúc khởi đầu có đúng như lý, như pháp không, có tuân thủ quy chuẩn quy điều không? Nếu tuân thủ thì không bao giờ sai! Khi tuân thủ các quy chuẩn, quy điều chính là chúng ta đang được gia hộ, bảo hộ.

Trong nhiều năm qua, khi chúng ta làm, đều có được kết quả tốt đẹp là do chúng ta tuân thủ. Chúng ta nghe lời Phật dạy, làm đúng như lý, như pháp. Pháp ở đây chính là thượng tôn pháp luật. Năm vừa rồi, một số sự kiện của chúng ta trùng với sự kiện đất nước nên chúng ta đã rời sự kiện tổ chức sau, ưu tiên tất cả hướng đến quốc gia. Nếu tổ chức trước các sự kiện lớn của đất nước như thế là bất kính. Tà ma ngoại đạo sẽ không làm được như vậy! Mọi việc chúng ta làm ai ai cũng nhìn thấy. Đó là những việc không

hề sai trái, đều là bốn phận trách nhiệm, đều là đang tuân thủ luân thường đạo lý. Luân thường đạo lý là như thế nào? Trong Đệ Tử Quy dạy rằng: “*Người lớn đứng, nhỏ chớ ngồi*” hay “*Cha mẹ dạy phải kính nghe*” nghĩa là cấp trên dạy như thế nào chúng ta phải kính nghe vv...

Hòa Thượng nói: “***Có rất nhiều người đã làm việc sai thì cho rằng đến cửa Phật tu cúng dường thì Phật Bồ Tát sẽ bảo hộ cho họ, có thể cứu giúp được tội lỗi của họ. Thế là sai rồi! Nếu như vậy thì sẽ có người ngày ngày làm việc xấu, sau đó quay trở lại sám hối, thế là tội liền tiêu. Làm gì có đạo lý này! Nếu đạo lý này mà đúng thì những người làm việc xấu sẽ tận lực làm việc xấu. Đặc biệt những băng đảng, một mặt vẫn làm việc xấu, một mặt sẽ mời một nhóm người đến để giúp họ tiêu tội. Làm gì có đạo lý đó!***” Làm việc sai mà mong không có ai biết là sai rồi. Một bên vừa đi tạo tội, một bên lại mời một nhóm người tổ chức sám trừ nghiệp chướng, pháp hội tiêu tai. Vậy họ có tiêu tai được không? Không thể tiêu tội. Trong bài sám hối có câu rằng: “*Tội từ tâm khởi phải do tâm sám. Tâm sám rồi thì tội liền không!*” Tâm dần khởi hành động nên khi tâm đã thay đổi rồi thì không còn dẫn đạo các hành động sai trái nữa, như vậy tội mới hết.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta hỏi những người xung quanh chúng ta Phật pháp là gì? Phật dạy chúng ta cái gì? Vậy thì có mấy người trả lời được rõ ràng. Thậm chí có nhiều người quy y rồi, thọ giới rồi, tử mĩ mà hỏi ra thì họ đều là mơ hồ mà làm. Vậy thì làm sao họ có được lợi ích từ nơi Phật pháp? Phật pháp là sư đạo, Phật dạy bảo chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật của vũ trụ nhân sanh, dạy chúng ta làm người như thế nào để có thể đối nhân xử thế tiếp vật một cách đúng nhất. Cho nên Phật pháp là giáo dục của trí tuệ, là giáo dục viên mãn, chúng ta phải nhận biết rõ ràng. Phật Bồ Tát gia trì đối với chúng ta là những lời dạy của các Ngài.***”

Đối với Phật, chúng ta còn không cầu xin bởi vì chẳng thể cầu được như thế từ nơi Phật, vậy thì quý thân có năng lực đó sao? Làm gì có! Phật Bồ Tát gia trì đối với chúng ta là những lời dạy của các Ngài. Chúng ta y giáo phụng hành, làm đúng như lời dạy của các Ngài là chúng ta đã được gia trì rồi. Hằng ngày chúng ta tụng một bộ Kinh thì đã được Phật Bồ Tát xoa đầu quán đánh vì những lời Kinh đó chính là lời nhắc nhở chúng ta. Chúng ta đem lời Phật dạy trên Kinh điển ứng dụng vào đời sống, vào đối nhân xử thế tiếp vật thì đây mới gọi là học Phật. Chúng ta ngẫm điều này xem có đạo lý không?

Tuy nhiên, những việc chúng ta làm lợi ích chúng sanh, mọi sự mọi việc đều là hy sinh phụng hiến, từ làm vườn rau, đến lò đậu để cúng dường cho mọi người thì họ lại cho rằng chúng ta xen tạp. Tất cả đều cho không, không có một lời kêu gọi nào là ủng hộ cho chúng tôi hay xin xỏ đâu. Chúng ta làm và biết rất rõ rằng tạo phước sẽ được phước. Phước đến bằng cách nào, chúng ta không cần phải nghĩ. Rõ ràng là phước vẫn đến mà! Người học trò của tôi trên vùng cao, hôm vừa rồi nhập một lần 16 bao đậu hạt

tương đương với 6 tạ để làm đậu phụ, làm ra cũng chỉ là cho không, tặng cho mọi người. Cho nên cái gì chiêu tài tấn bảo? Là phước báu! Vậy thì chúng ta cứ tạo phước thôi!

Hòa Thượng nói: **“Bạn đem giáo huấn trên Kinh điển ứng dụng ngay trên cuộc sống thường ngày thì đó mới là học Phật! Suốt ngày bạn rời xa Kinh điển, bạn đi thấp hương, cúng nhiều loại trái cây ngon, sắm tượng Phật thật đắt tiền, chuông mõ bàn Phật phải đắt tiền để cầu Phật Bồ Tát bảo hộ! Vậy thì làm gì có việc bảo hộ như vậy! Bạn xem Phật Bồ Tát là thần mình để cúng bái, ai cầu vậy thì đó là mê tín! Phải đem giáo huấn của Phật ứng dụng vào ngay trong cuộc sống thường ngày”** Trên Kinh Phật nói phục vụ chúng sanh là cúng dường chư Phật. Chúng sanh hiện tại chưa là Phật nhưng tương lai họ là một vị Phật. Cúng dường một vị Phật tương lai rất tốt vì mình thành toàn cho họ để họ thành Phật nhanh hơn. Phật đã thành tựu có cần chúng ta phải thành toàn không?

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát là người giác ngộ, họ không phải là thần. Chúng ta quy y, thọ giới rồi còn đem Phật Bồ Tát xem là thần mình để mà cúng bái, vậy thì sai rồi. Thành thật mà nói thần hay quỷ thần đều chưa phải là người giác ngộ, cho nên phước báu của họ chỉ lớn hơn mình một chút hoặc (đối với thần mình), trí tuệ của họ cao hơn mình một chút. Kỳ thật cao cũng không phải cao lắm, vì sao? Vì chưa thoát khỏi tam giới. Cho nên những sự lý này, chúng ta phải rõ ràng tường tận.”**

Người quy y Phật, đã thọ giới biết y giáo phụng hành, biết đem giáo huấn của Phật vào thực tiễn đời sống, trong đời nhân xử thế tiếp vật thì đó mới là người học Phật. Đa phần người ta xem Phật Bồ Tát như thần mình cầu bảo hộ. Tôi nhớ hoài câu Hòa Thượng nói rằng tượng Phật của Hòa Thượng không đáng một xu, là một tờ giấy lụa in hình Phật, đi đâu Ngài cũng mang theo để bái lạy./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!